

OBMAWIAJĄCY (3) *part praes act*

o oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone.

sg f G obmawiając(e)j (1). ◇ pl N subst obmawiające (2). ◇ [A subst obmawiając(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Omawiający, mówiący [o czym] (3) : [mieszkańcy odległych powiatów] omieszkanie [prawiedliwości [w]ęć cierpieć mułzą: zwłaczają/ w okazowaniu ran/ które in recenti bydź máią/ iáko o tym Constitucia y práwá Polłkié/ we wżyftkim o tym obmawiające dawno przyięli. SarnStat 1151, 1153.*

[*Wyrażenia: »szerzej obmawiający«: Thass pany Anna wdowa zapissvye sye za obrone Themu tho Borathinskyemu pod skodamy zyemskyemy vede [!] statvtovey formuly szerzey wsobye obmavyayanczey ZapKraK 1543 31/639.*

»w sobie obmawiający«: *ZapKraK 1543 31/639 cf »szerzej obmawiający«.*]

a. *Kłóćący się, kłótlivy, plotkujący (1) : Takież przekupki na targu nie obmawiającey, łzynkarki nie przypifuiączey baby nie zwodzączey [...] ieftli doznałz Dziękuy z tego panu Bogu wiedząc iż to ieft iego dar ofobliwy GlabGad P8v.*

2. [*praw. Dotyczący kogoś, przysługujący [komu]:*

Szereg: »[nie] obmawiający ani przysługujący«: Alye yłz czy pyrzchienłczy [...] kładą thu yakyełz prawa nathym ze dzyalye [...] ołzobam ych any ych oyczowy woyziechovy pyrzchienłkiemu obmawyayancze any przyiłufchayancze ZapWpol 1549 9/172v.]

Cf OBMAWIAĆ, OMAWIAJĄCY